

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 180 Lei
Pe jumătate 90 Lei
In America pe an 2 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIREA POPORULUI“, Blaj, Jud. Târnava-mică
Director ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

Primejdia despărțirilor

Sfânta Scriptură spune: „Ce-a împreunat Dumnezeu, omul să nu despărteze.“ — Cine face altfel, lunecă în mari primejdii și merge spre pierzare

Cei cari avem gazete putem citi în ele, de mai multe ori pe an știri despre câte desfaceri de căsătorie se fac în deosebitele țări din Europa sau din America. Am putut vedea, că numărul despărțirilor crește în fiecare an mai ales acum, după războiu. America merge în fruntea tuturor țărilor și cu desfacerea căsătoriilor, dacă nu socotim Rusia sovietică.

În Rusia, după legile cele nouă ale bolșevicilor nici nu mai putem spune că sunt despărțiri, deoarece nu mai sunt nici adevărate căsătorii. În ținuturile nemărginite ale Rusiei sovietice, înroșite de sângele creștinilor, stăpânește deplină păgânătate: au scos Dumineca dintre zilele săptămânii, iar bisericile sunt închise una după alta, schimbate în magazine sau în cinematografe. Acolo și căsătoria a ajuns un fel de „cununie la salcă“. Azi te însori mâine te despărți, mai rău ca la țigani.

Dar despărțirile au început să se înmulțească și pe satele noastre. Unde înainte cu treizeci patruzeci de ani, nu se știa ce-i desfacerea căsătoriei, azi nu-ți mai ajung degetele dela mână să le numeri.

După războiu s'au stricat mulți și dintre bărbații și femeile noastre. Soțul de căsătorie se trezește de-odată că nu-i mai place tovarășul sau tovarășa de de viață. Odată-l află c'a îmbătrânit, altădată că-i leneș sau prost. Și asta o descoper unii după ce au trăit zece ori și mai mulți ani laolaltă și au o casă plină de copii. Și o descoper adeseori când și-au pus ochii pe altă femeie, sau pe alt bărbat. Incep proeece de despărțire, și dacă nu reușesc, își părăsesc soțul legiuit și trăesc cu alții sau cu altele, în trai nelegiuit.

Nu le mai este rușine nici de oameni, pentru că dacă le-ar fi fost rușine de Dumnezeu, nu ar fi ajuns aici.

A slăbit credința, s'au stricat moravurile, și o sete nepotolită după traiul cât mai ușor și după plăceri cât de multe, arde pe mulți nenorociți din ziua de azi.

Spunem nenorociți, pentru că din stricarea căsătoriilor n'a ieșit nici odată nici un bine pentru cei ce se despart. Casa întâie stricată, cu greu se mai zidește alta. Iar copiii rămân pe drumuri ai nimănui sau ajung în iadul ce li-l fac părinții mașteri.

Paserea din mână cu cea din gard, nime nu o schimbă, fără primejdia de-a rămânea cu mâna goală.

Căsătoria e un ajutor pentru om ca să răzbească mai curat, mai cinstit, mai ușor prin viață. Ea este și un jug împrumutat. Și grozav se înșală cine crede că cu altă femeie, sau cu alt bărbat, ar trăi mai ușor. De cele mai multe ori, cum ne arată viața, trăește mai rău și mai greu. Nu este om care să nu aibă și slăbiciuni, și numai până nu-l cunoaștem cine-i, ne pare că-i măr de aur.

Despărțirile nu-s numai împotriva legii lui Dumnezeu, care a spus „Ce a împreunat Dumnezeu omul să nu despărteze“ ci sunt și împotriva intereselor pământești ale omului. Ele ne strică viața, ne umplu de dușmănie, ne alungă pacea sufletului și adeseori ne împrăștie averea. Ele ne fac să nu ne mai putem îndeplini o datorie de căpetenie în viață: aceea ce avem față de creșterea copiilor noștri.

Despărțirile slăbesc țările și popoarele. Țările cu multe despărțiri se clatină și pot cădea la întâiul atac. Pentru că despărțirile distrug temelul popoarelor care este familia. Pildă avem sub ochi: Rusia cară, răsturnând prețul căsătoriei și al familiei, s'a însălbătăcit, și acum a pornit să se ia de piept și cu Dumnezeu.

(Dela „Astra“)

I. Agârbiceanu

Teatru în comuna Bucium

În comuna Bucium feciorii și fetele din sat a făcut un frumos teatru, sub conducerea învățătorului Socol. Au cântat în cor „Pe lângă plopii fără soț“ poezie de Mihail Eminescu. Feciorul I. Vlădoiu a spus frumos monologul *Pantalonii*. Iar în piesa *Cărlanii* de C. Negruzzi au jucat bine *Cornelia Ghircoiaș* în rolul Voichii și *Ion Vlădoiu* în rolul lui Terente.

Cea mai însemnată a fost piesa *Schilavii* de N. Țințaru. Aici au jucat bine feciorii A. Cârstea în rolul orbului și D. Boer în rolul schilavului. Iar dintre fete s'a produs bine Maria Boeriu. Foarte frumos a declamat și Maria Dobrin și Ion Vlădoiu, care a stărnit mult râs cu poesia *Catastrofa lui Nae*.

Laudă se cuvine învățătorului Socol, care a pus la cale acest teatru, precum și tinerilor, cari s'au străduit să-și învețe așa de bine rolurile.

Scrisoare de recunoștință către Părint. Sabău, care așează copii la măestrie

Domnule Redactor,

Cetind în Nr. 4 al gazetei Dvoastră apelul Sfinției Sale Părintelui Dr. Coriolan Sabău, mi-s'au umplut ochii de lacrimi și inima de mare bucurie, văzând cum își iubește părintele Sabău poporenia și cât muncește pentru ei.

Acum trei ani mi-a trimis și mie părintele Sabău, doi pui de moți, pe cari i-a numit copăcei și fiii lăncului. Acești copăcei, astăzi sunt copăci sdraveni și sunt eliberați calfe. Se cheamă Ioan Căbulea și Simion Căbulea. În loc de patru ani, au învățat măestria în trei ani. Și au învățat bine, căci am fost aspru eu ei.

Când unul dintre băieți a mers acasă pe vre-o câte-va zile și l-a întrebat părintele Sabău, cum îi merge, a zis: „Merge bine, dar maistrul nostru este foarte aspru“. La aceasta părintele Sabău i-a răspuns: „Lasă băiete, că după pila aspră taie firezul bine“. Și băiatul a ascultat și venind înapoi a stat de lucru.

Eu le-am dat lor acum atelierul meu și le merge foarte bine. Au lucru și câștigă bani din belșug.

Ei într'una pomenesc pe părintele Sabău, spunând că a făcut oameni din ei.

Eu încă zic, că Dumnezeu să-i ajute părintelui Sabău, să mai poată face oameni și din alți fii de ai Iancului.

Beclean

Camil Nicoară
măiestru

„Agrul“ pe Câmpie

Nu v'am putut scrie tot despre Agrul dela Târgu-Mureș pentru că mă grăbeam să nu scap trenul ce duce pe Câmpie.

Trebuie să se știe însă, că cea dintâi brazdă în Agrul bisericii noastre au tras-o credincioșii din Târgu-Mureș.

Cititorii gazetei noastre își aduc bine aminte, că acum sunt vre-o trei ani frații ortodocși ne-au strigat în față, că numai vlădicii uniți mai țin la Roma. Cărturarii mireni nu știu de papa dela Roma și numai un semn așteaptă și acolo își lasă vlădicii cu papă cu tot.

Atunci au sărit cărturarii noștri ca mușcați de sarpe și vre-o 15 domni uniți dela Târgu-Mureș, în frunte cu dl prefect de pe atunci Viotor Maior, au dat un răspuns de a rămas lumea incremenită de răspunsul lor.

Au spus ei în răspunsul acesta, că nici morți nu se despărțesc de credința străbună adusă de coloniștii lui Traian pe acestea plaiuri, tocmai dela leagănul neamului românesc, dela Roma.

Glasul domnilor noștri dela Târgu-Mureș a fost ca un glas de trîmbiță care a străbătut toate colțurile Ardealului locuite de români uniți și a trezit și pe accia, cari mai trăiau în amorțeală.

S'au pornit apoi domni dela Cluj și au făcut o societate în toată rânduiala cu statute și regulament, ca să nu ne poată băga nime de vină.

S'au aflat suflete mari cari s'au pus în fruntea acestei mișcări, advocați, doctori, ingineri, profesori, judecători și alți slujbași puși în diregătorii înalte. Acești domni au ales un comitet care conduce societatea cu mână de fier și dă îndrumări dela Cluj, ca Agrul să prindă rădăcini în inimile tuturor credincioșilor noștri și să-i strângă pe toți într'un mănunchiu bine încheșat. Ținta Agrului nu este ca să adune bani, — cum am zis — de pe spatele oamenilor săraci, ci să bage suflet și mândrie în fiecare, ca să nu se mai rușineze nime de credința lui strămoșească.

Dela Târgu-Mureș pleacă Agrul către Câmpie, la *Band*, la *Pogăceaua*, la *Sârmaș*.

Comitetul de organizare din Târgu-Mureș în frunte cu dl director Traian Popa va sta în legătură cu parohiile de pe Câmpie și va explica poporului tot rostul Agrului.

Acest rost este ca să fim uniți cu toții în dragoste frățească, să fim mai buni, mai cinstiți, mai folositori patriei. Nu dușmănim pe nime. Doamne ferește! Mai puțin pe frații noștri ortodocși. Ei facă-și Agrul lor și pe noi să ne lase să lucrăm în pace în Agrul nostru.

Cum îmbrățișează credincioșii noștri de pe Câmpie tinăra societate a Agrului, putem vedea dintr'o pildă.

La parohia Săbad (Voinicești) de lângă Târgu-Mureș, s'au înscris 50 țărani la Agru. Adevărat că acolo avem pe dl învățător Olteanu, om harnic și cu multă inimă pentru biserică, care a implântat voinicește plugul în Agrul bisericii noastre. Dar și credincioșii ascultă de oamenii cari le vreau binele și trag dela gură o porție de vinars ca să deie pentru Agru care le răsplătește însuși banul lor.

Să ne trăiască bunii noștri credincioși din Voinicești, cari dau pildă și altora!

Câmpeanul

Ce câștigăm, împărțându-ne cu vrednicie

Așa sunt de mari foloasele pe cari le câștigă omul împărțându-se cu vrednicie, încât cu greu se pot cuprinde în cuvinte și înșira toate.

1. *Împărțându-ne cu vrednicie, mai slăbim puterea poftelor celor rele și scăpăm de păcatele ușoare.*

Dupăcum prescrie medicul unui bolnav, trecut peste o boală grea și slăbit în urma acesteia prea mult, mâncări cât mai bune și mai nutritive, ca să se întărească și să apuce la putere, — întocmai așa ne recomandă și sfânta noastră biserică, drept hrană sufletească — după spovedania prin care am scăpat din boala păcatului, — împărțania, ca o hrană de întărire a sufletului. A observat adevărat maica biserică, cum mâniașii, invidioșii, necurații și alți păcătoși, cuminecându-se mai des, scapă rând pe rând de aceste însușiri rele ale lor. A observat că sfânta împărțanie potolește locul patimelor. De aceea o și numește sfânta Scriptură grăul celor aleși și vinul din care isvoresc sufletele curate ale vergurilor. Tot de aceea spune sfântul Grigore Nissenul, că celce iubește carnea lui Hristos nu-și iubește carnea proprie. Sfânta împărțanie slăbește așadară focul patimelor, potolește puterea cea grozavă a poftelor celor trupești și întărește sufletul pentru lupta grea a vieții.

Ne mai scapă și de păcatele ușoare. Sfânta împărțanie este un foc mistuitor, dupăcum spune sfântul Pavel (Evrei 12, 19), care mistuește puterea păcatelor. Prin sfânta spovedanie scăpăm de păcatele cele grele și de moarte, sfânta împărțanie ne curăță de păcatele cele ușoare, de poftele trupești, de obiceiurile rele. Asemenea este ea focului, care arde paie și lemnele, dar nu și pietrele și fierul. S'ar mai putea asemăna unei doctorii foarte bune și sigure, care întărește pe bolnavi și-i chiar vindecă, dar nu înviază pe cei morți. De aici urmează că celce se împărțese zilnic, nu nu trebuie să se și spovedească zilnic. E destulă o spovedanie pentru o săptămână-două, dacă nu ai făcut păcate de moarte, chiar și pentru mai mult, și te poți împărțese zilnic. Chiar dacă ai făcut după spovedania de ieri vreun păcat ușor, te poți împărțese astăzi, fiindcă împărțania te curăță de păcatele cele ușoare. Așa fac și creștinii din Apus, așa fac și preoții cari se împărțese zilnic. Indatăce simțește însă unul ca acesta, că a făcut vreun păcat de moarte, nu mai are voie să se împărțesească, până nu s'a curățit de păcatul cel de moarte prin sfânta spovedanie.

2. *După sfânta împărțanie suntem ca renăscuți și foarte înviorați.*

Sfânta împărțanie este ca o rouă de dimineață, ca o ploaie binefăcătoare în timp de secetă. Par'că simțim după ea lucrarea Spiritului Sfânt în sufletele noastre. Ea este ca o mică gustare din marea feri-

cire de dincolo de mormânt, din împărăția cerurilor. Dacă mana Evreilor avea gustul de miere, cât mai dulce trebuie să fie mana Noului Testament, trupul și sângele Mielului celuice a ridicat pacatele lumii! Ea este pâinea care s'a coborât din ceruri și din care dacă va mânca cineva nu va mai flămânzi în veci. Învierea aceasta, renașterea aceasta de după sfânta împărțanie va fi cu atât mai bine simțită, cu cât va fi omul mai bine pregătit. S'a întâmplat însă uneori că nici chiar cei mai mari sfinți n'au simțit această înviere, de aceea să nu gândească cineva că dacă n'a simțit-o bine, s'a cuminecat cu nevrednicie. Tainele lui Dumnezeu sunt nepătrunse, și noi zadarnic cercetăm să le înțelegem.

3. *Sfânta împărțanie primită cu vrednicie înviorază și uneori face sănătos chiar și trupul nostru.*

Căți Evrei de pe vremea Mântuitorului nu s'a făcut sănătoși și numai atingându-se de hainele Mântuitorului! Pildele acestea din sfânta Scriptură sunt atât de numeroase, încât toți creștinii le cunosc. Chiar și credincioșii noștri se ating și se șterg la ochi cu odăjdile preoțești în această nădejde, iar unii ingenuche în fața preotului când iasă cu darurile, ca să le pună potirul pe cap, tot în această nădejde. Dacă Mântuitorul nostru a vindecat atâtea bolnavi, și numai prin atingerea de hainele sale, cu cât mai ales îi va putea vindeca pe aceia cari îi primesc întreg trupul în gura lor. La Lourdes în Franța cei mai mulți bolnavi se vindecă îndată după primirea sfintei cuminecături. Chiar de aceea aflu de cel mai bun lucru ca bolnavii să se cuminece cât mai des, cerând dela Domnul, cu credință tare nu numai vindecarea sufletului ci și a trupului. Fie sigur oricare bolnav, care se apropie cu frica lui Dumnezeu, cu credință și cu dragoste de sfânta cuminecătură că poate primi și vindecarea trupului, numai credință să aibă, mai tare decât stânca, și încredere deplină în doctorul sufletelor și al trupurilor.

4. Mai este în sfârșit încă un folos, mi se pare prea puțin băgat în seamă, pe care-l putem trage din sfânta împărțanie: *învierea trupurilor noastre.* O spune atât de limpede Mântuitorul: »Celce mănâncă trupul meu și bea sângele meu, are viața vecilor și eu îl voi învia în ziua cea de apoi« (Ioan 6, 54). Da, așa este, numai celce trăiește o viață creștinească, numai celce se cuminecă cu vrednicie poate fi sigur că-și va vedea trupul învial întru mărire.

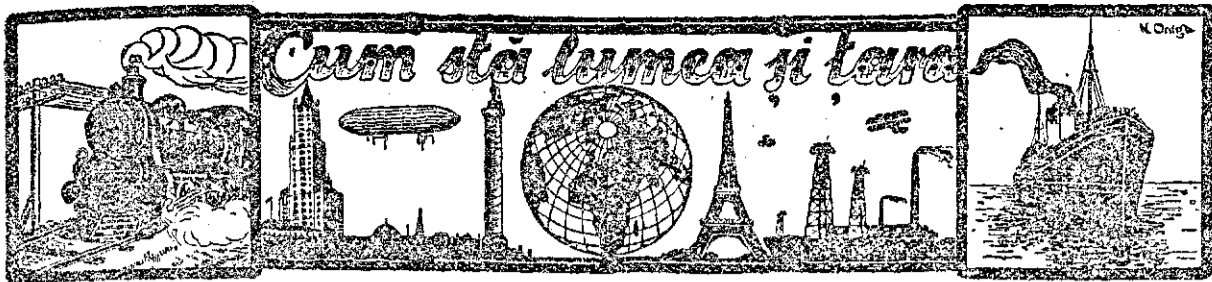
*

Iată așadară câte sunt foloasele unei împărțanii făcute cu vrednicie!

De aceea nebun este acel creștin, care, cunoscându-le toate acestea, nu se împărțese decât foarte rar în viață, nici cel puțin odată la an. De câte haruri nu se lipsește unul ca acela, de câte bunătăți și foloase! Asemenea sunt unii ca aceștia celorce, slabi fiind, nu vreau să mănânce și să se întărească, și celor ce văzând își acoper ochii să nu vadă, își astupă urechile ca să nu audă, și își întunecă mintea ca să nu înțeleagă.

Cât de frumos spune psalmistul: »Gustați și vedeți, că e bun Domnul«. Da, gustați și vedeți câte favoruri, câte binefaceri și câte haruri puteți câștiga împărțându-vă cu vrednicie.

Iuliu Maior

S'a săturat de bolșevici

A fost cu ei și de-ai lor, iar după ce l-a cunoscut bine, s'a lepădat de bolșevici ca de „Ducă-se pe pustii“!

Mai zilele trecute a apărut în limba germană o carte: „Rusia în goliciunea sa“ scrisă de Panait Istrate, un scriitor român, pe care guvernele noastre l-au alungat peste hotare, fiindcă scrisese mai mulți articoli de ziar, în cari lăuda raiul bolșevic și cerea introducerea și în România a bolșevismului rusesc. Acest Panait Istrate s'a ridicat din pătura cea mai de jos, a fost un simplu muncitor fără leac de școală; prin străduință și muncă continuă s'a ridicat însă în șirul marilor scriitori europeni, așa că scrierile lui sunt traduse astăzi în aproape toate limbile europene.

Izgonit din România Panait Istrate a fost invitat de către bolșevici în Rusia, ca să fie de față la jubileul de zece ani de guvernare bolșevică. Șasesprezece luni a stat Panait Istrate în Rusia, cutreerând marea împărăție dealungul și dealatul. Văzând cu ochii săi proprii raiul bolșevic, Panait Istrate a scris cartea: „Rusia în goliciunea sa“, în care descrie tot ceea ce a văzut. Iată ce ne spune Panait Istrate:

În Rusia trăiesc două feluri de muncitori, unii cari mănăcă toată smântâna de pe lapte, și alții cărora nici zărul nu le ajunge. Cece murmură, sunt dați afară din societate, chiar și dacă au fost oarecândva cei mai de seamă bolșevici. Iar a fi dat afară din societate înseamnă, a nu primi țidulă pentru pâine, pentru îmbrăcăminte și pentru locuință, și a muri de foame cu toată familia.

Ne descrie apoi, în culorile cele mai vii, pe cei 600 de mii de copii cari rătăcesc pe

străzile orașelor, uneori mai rău decât câinii pe străzile Constantinopolului; pe milioanele de muncitori fără lucru; îngrozitoarea luptă pentru locuințe, în care un muncitor îl acuză pe celalalt și face să fie judecat la temniță pe viață, numai ca el să poată apuca la locuința dorită. El însuși, spune Panait Istrate, a scăpat pe un biet bătrân, tatăl mai multor copii nevrâstnici, dela moarte, acuzat fiind pe nedreptul de către o muncitoare că ar fi contrarevoluționar, numai ca ea să poată pune mâna pe locuința făgăduită lui.

Soarta muncitorilor este cu mult mai rea decum a fost pe vremea țarilor. Dintre 2500 muncitori din orașul Stalino 125 au locuința ca vai de capul lor, ceilalți dorm câte 3 inși lâng'olaltă, tot câte 8 ore o tură, pe câte o saltea de paie, într'o murdărie și păduchelniță de nedescris. În fabrica Rykow muncitorii locuiesc în nouă casarme, dar sunt murdari și plini de păduchi. Jumătate dintre muncitori dorm pe podelele goale. În Leningrad dintre 45 mii de muncitori zidari, abia 1245 dorm în băraci, ceilalți n'au locuințe. În treisprezece pagini întregi arată mizeria locuințelor muncitorești.

Vă zice însă cineva, că muncitorii din Rusia au hotelurile de recreare chiar în Kremlin, palatul de mai înainte al țarilor. Să ferească Dumnezeu de aceste hoteluri, spune Panait Istrate. El le-a văzut și a plâns.

Dacă aceasta este soarta muncitorilor organizați, care va fi a celor neorganizați și

mai ales a bieților burghezi? Panait Istrate spune că învățătura lui Lenin a fost minunată, dar că după moartea lui și după expulsarea lui Troțki și abdicarea lui Stalin, ticăloșia în Rusia și-a ajuns culmea. Pe urmă recunoaște că Rușii, Ucrainenii, Georgienii, Tatarii și Armenii, cu un cuvânt toți locuitorii Rusiei laolaltă, încă nu sunt coțți pentru înaltele idei ale lui Lenin, precum nu sunt coțți nici Ungurii, Românii, Sârbii, Bulgarii și Grecii, și că pentru aceste popoare bolșevismul este o adevărată nenorocire.

Așadar și d. Panait Istrate a rămas desamăgit de bolșevism! Am reprodus pe scurt tot ce zice acest mare socialist și bolșevic, pentruca cetitorii noștri să înțeleagă, ce mare nenorocire ar fi pentru noi, dacă într'o bună zi ne-am trezi și noi guvernați de ei.

Prigonirile bisericilor din Rusia se înțeleg

De când a scris Papa dela Roma scrisoarea, publicată aproape în întregime și în „Unirea Poporului“, bolșevicii sunt și mai turbați decât înainte. Ei ar vrea adevărat să arete lumii că Papa nu are dreptate, de aceea au făcut pe patriarhul bisericii rusești să mărturisească împotriva Papei, susținând că ortodocșii se simțesc în Rusia ca în sânul lui Avram. Cu adevărat, patriarhul, ales și întărit de bolșevici, așa a și mărturisit, lumea însă nu l-a crezut.

Acelaș lucru l-au cerut bolșevicii și dela mitropolitul Lipkoroski al Ucrainei. Acesta însă n'a voit să isoalească ceea ce i-au dictat bolșevicii, și atunci l-au luat și legându-i mâinile și picioarele în lanțuri, l-au dus ca pe un făcător de rele, cu toate că este de 80 de ani, spre temniță. Mulțimea, văzând aceasta, s'a năpustit asupra polițiștilor, dar aceștia au tras fără milă în populație, ucizând câțiva oameni, iar pe alții rănindu-i.

Tot cu acel prilej au mai întemni-

Foița „UNIRII POPORULUI“

Din viața misionarilor

Mihail Unia, apostolul leproșilor

(A se vedea nr. 8 al foii noastre)

XV. Unia e rechemat

Când Unia își împlinia fericit activitatea apostolică, iată că sosește o scrisoare dela Don Rua, care l-a sgușuit ca o lovitură de trăznit! Ii ordona să plece la Mexico.

Fără nici o vorbă, ascultătorul preot se pregăti de drum. Într'o zi de sârbătoare, când se afla în mijlocul multor leproși, le spune vestea că mai marele său l-a dispus în altă parte.

Unia tocmai scăpase din niște friguri mortale. Intristat, se pune la masă și scrise următoarele șire: „Aș fi fericit să mor aicea, fiind convins că nenorociiții aceștia s'ar ruga mult pentru sufletul meu“.

Ordinul e ordin. Unia se pregătia de plecare, ori câtă durere simția să se despărta. Dar bieții bolnavi nu se împăcau cu porunca. Numai decât au scris lui Don Rua (la Turin, în Italia) să le lase și mai departe pe Don Unia. Epistola o încheiară cu următoarele cuvinte: „Vă aducem la cunoștință că Unia este mângăitorul pentru 620 de nenorociți, numărul

cărora va crește nu peste mult la 1500!... Avem încrederea că veți primi cu bunăvoință rugămintea noastră și deoarece trupește nu suntem sănătoși, dați-ne cel puțin mângăierea sufletului, ca să putem binecuvânta cu bucurie pe binefăcătorii noștri“.

Don Unia încă a scris din partea sa:

„Vă sunt fiu supus și ascultător. Cu toate că mă doare despărțirea de acest loc, totuș trebuie să mă supun ordinului Dvoastră și să-l împlinesc.“

„Da! Voiu părăsi pe leproșii mei puturoși, scârboși, cu mutre înflorătoare, cari însă totdeauna vor rămânea plăcuți inimii mele, pentrucă au un suflet înțelegător, au inimă simțitoare, iubitoare, călită în suferință. Bieții bolnavi! Cât de ușurați se simțesc ei în durerile lor prin prezența mea; cât de mângăiați prin slabele mele cuvinte! Trebuie să-i părăsesc. Așa-mi poruncește supunerea!“

„Voiu pleca! Dar ca despărțirea mea să nu amărească prea tare pe acești nefericiți, le voi da o speranță. Le voi spune, că după ce în urma ordinului voiu cerceta Mexico, peste câteva luni mă voiu întoarce îndărăpt și voiu rămânea la ei pentru totdeauna. Măcar așa să-mi ușurez și mie clipa sfâșietoare a despărțirii. Voiu merge în Mexico, dar inima mea totdeauna va fi la nefericiții aceștia. *Le-proșii formează mistunea mea. Pe ei i-a lăsat Dumnezeu în grija mea“.*

Bieții aceștia de leproși, cari simțiau că

preotul lor îi iubește, și acuma observau că vrea să-i părăsească, — nenorociiții aceștia îi pândiau toată mișcarea, tot pasul, temându-se că va pleca pe ascuns. Dar știind că bunul Dumnezeu poate face să le rămână mai departe, au început o novenă către s. Teresa de Lisieux. În aceeaș zi au expediat și o telegramă către Don Rua:

„Rua, Turin. Rugăm lăsați-ne pe Unia în spital. Răspundeți. Bolnavii“.

Telegrama aceasta i-a costat peste 100 coroane, fiind mare depărtare dela Columbia până la Italia. Era mare sumă, dar bucuroși au adunat-o, ca să poată reținea în mijlocul lor pe binefăcătorul preot.

Pentru ușurința leproșilor și cu permisiunea episcopului, Unia servia de două ori la zi sfânta liturgie. Dimineața a spovedit și cuminecat pe mulți. La liturgia a doua a sfântit icoana sfântului Lazar, ce le-a lăsat-o lor spre aducere aminte. I-ar fi plăcut să rostească și câteva cuvinte de rămas bun, după obicei. Dar nu se simția în stare, ar fi izbucnit în plâns. Numai cu privirea și-a luat rămas bun, apoi s'a depărtat dela altar, retrăgându-se în sacristie. Atunci toți cei de față au început a plânge și a se boci, de credea-i că se nărue biserica. Unia, ca să pună capăt bocetului, s'a întors în biserică și le-a adresat câteva cuvinte, nu ca de despărțire pentru totdeauna, ci promițându-le că în curând iar se întoarce la ei. Dar ei voiau mai mult. Voiau ca el să nu

țat și șase episcopi, iar unul, mai slab de Inger, a iscălit următoarea scrisoare, pentru care a fost declarat liber: „Mitropolitul și episcopii ukrainieni, în loc să-și cârmuiască biserica, au uneltit împotriva guvernului. Eu recunosc că bolșevicii sunt adevărații binefăcători ai omenimei, depun pentru totdeauna odăjdile de arhieru și mă fac bolșevic“.

Poporul credincios însă a rupt scrisoarea fostului episcop, a scuipat ca'n apropierea necuratului și l-a huiduit. Acuma poliția caută pe ceice au rupt scrisoarea fostului vlădică. Vai și amar de cei bănuți, căci vor fi întemnițați și împușcați fără de nici o milă.

Cum au eșit alegerile comunale dela orașe

În zilele de 14 și 16 Martie s'au făcut alegerile comunale la orașe, în toată țara. Biruința a fost și de astă dată a guvernului, adică a listelor puse în numele partidului național-țărănesc.

După știrile pe cari le publică ziarul „Patria“ dela Cluj, în alegerile din 14 și 16 Martie din toată țara, mandatele luate se împart astfel:

Guvernul are 2181 mandate (consilieri comunali)

Liberalii 696 mandate
Blocurile cetățânești 150 mandate
Partidul unguresc 93 mandate
Evreii 63 mandate
Comuniștii 58 mandate
Socialiștii 41 mandate
Averescanii 36 mandate
Blocurile minoritare (unguri, sași, evrei) 22 mandate
Lupiștii 9 mandate.

In Ardeal

În celea următoare arătăm cum au ieșit alegerile comunale în unele dintre orașele din Ardeal (celea mai apropiate de noi):

plece peste tot, ci să rămână între ei. De aceea și-au repetat rugămintea. L-au urmat în saeristie, acasă, pretutindeni. S'au făcut zid în jurul lui, nelăsându-l singur nici pentru o minută. Ii ziceau neîncetat: „Nu ne părăsi! Rămâi cu noi!“

Nu se poate descrie cât de mișcat era Unia. Era ca impietrit. Cu groază privia în toate părțile. Să fi fost de piatră și totuș i-ar fi stors lacrimi.

Cum au mutat Săcuii biserica

Iși făcură și Săcuii,
Casă sfântă, ca creștinii,
Dară nu și-au pus-o bine,
De rådeau de ei Români.
Că Români, vezi, și-au pus-o
Cu turnul frumos spre stradă
Știți așa, ca toată lumea,
Când va trece să o vadă.
Erau năcăjiți Săcuii,
Zicând: ce e de făcut,
Căci uități-vă, Români,
Și cu asta ne-au bătut!
Și cum stau așa în stradă,
Cum e omul năcăjit,
Iși zic unul cătră altul,
— Acum ce e de făcut?
Să ne facem alta nouă,
Mă rog e cu cheltuială,
S'o stricăm făcută gata,
E cam proastă socoteală.

Alba-Iulia: Guvernul a luat 1169 voturi; Lista cetățenească 643 voturi.

Aiud: A fost o singură listă, care a fost aleasă întreagă.

Sighișoara: Guvernul 2032 voturi; opoziția 662.

Mediaș: Guvernul 800 voturi; Sași 1316 voturi; Liberalii cu averescanii 194.

Dicioșanmărtin: Guvernul 735 voturi; Socialiștii 392; Liberalii cu averescanii 117.

Turda: Guvernul 2437 voturi; Liberalii 896.

Alegerea din Blaj

Voturi date 912. Din acestea lista național-țărănistă a primit 628 voturi; lista Ștefan Dragoș cu liberalii 270.

Alegerea din orașul nostru a fost frumoasă și demnă, așa precum s'a prevăzut. Oamenii cu carte, meseriașii, negustorii și plugarii au votat cu lista națională, care a biruit cu 358 voturi. Cu lista căzută au votat, dupăcum s'a putut vedea din ținuta de dinainte de alegere: ungurii, evreii, puținii liberali și prietini mai vechi ai fostului primar.

Biruința listei românești a stârnit la Blaj o mare însuflețire. În semn de bucurie seara s'a făcut retragere cu torțe (cu făclii) și d. *Ioan Moldovan*, fruntașul listei, a fost călduros sărbătorit. S'au trimis telegrame de felicitare d-lui Maniu, ca să se bucure și D-sa de biruința roatei la Blaj.

Orașul nostru are celea mai bune nădejdi, că noul consiliu comunal va face, ca și până acum, cea mai prețioasă și mai cinstită gospodărie!

Filmul vorbitor

Cei mai mulți dintre cetitorii noștri n'au avut ocazie să vadă și să audă la orașe mari așa numitele filme vorbitoare sau sonore. De aceea aflu de bine să descriem un astfel de film, de care Niță Zdrenghea, cel din Calen-

darul dela Blaj din anii trecuți, s'ar mira și mai și, așa că nu știu zău eu, ce i-s'ar putea întâmpla.

Închipuiți-vă, că pe pânza albă se arată figuri mișcătoare, cari vorbesc, cântă, rād și plând aievea. Când își cascade gura il și vezi și-l și auzi cum și vorbește. O adevărată minune a științei! Ingineri învățați și vestiți au întocmit mașina aruncătoare de figuri omenești pe pânza albă potrivit-o cu o mașină de vorbit de așa, că figurile se și mișcă și vorbesc deodată. Bine înțeles nu vorbesc românește, — pentrucă noi, cu sărăcia noastră, nici șoselele și drumurile de fier nu ni-le putem repara, decum să ne apucăm și de astfel de drăcii —, vorbesc însă engiezește, franțuzește sau nemțește, așa că celce știe una dintre aceste limbi, poate auzi în oricare zi nu astfel de film vorbitor și sonor la București, la Cluj, și nu peste mult și'n alte ofase.

Având ceva de isprăvit la București, și rămânându-mi două ceasuri libere, am mers și eu la un astfel de cinematograf, ca să văd și să aud și eu minunea aceasta. Și m'am convins, cu ochii și cu urechile, că reprezentarea a isbutit pe deplin.

Se preda nenorocirea marelui vapor „Atlantic“, care, înainte cu câțiva ani, s'a cufundat, lovindu-se de un munte de gheață, în mare.

Am văzut mai întâiu marea vapor. O adevărată frumuseță și mândrie. Și ce vii pe ell Petreceri, muzică, plimbări, mâncare, beutură, de par'că ai fi în altă lume. Noaptea târziu, când cea mai mare parte a călătorilor se retrăseseră pe la culcușurile lor, căpitanul vaporului zărește în depărtare un mare munte de gheață. Încetinează mersul vaporului, apoi il întoarce într'una. Și, după câteva minute, o sguduitură s'a întâmplat. Vaporul primise o gaură mare, prin care începuse să intre apa la mașini. Iute se dă porunca de a stinge focul, ca nu cumva să se întâmple vreo explozie, iar pompele de apă lucrează din greu spre a scoate apa din corabie. Totul se dovedește însă a fi zadarnic. Pompele nu mai joiesc cu apa care intră tot mai amenințator în corabie, iară căpitanul dă semnalul de alarmă și poruncește ca matrozii să scape mai întâiu copiii și

Și când unul zicea una
Ceialtați nu să 'nvoesc,
Și cum să iasă la cale,
Chiar de loc nu nimeresc.
Când de-odată strigă Ianoș:
— Poitașilor m'ascultați!
Știți că la noi în comună,
Suntem noi destui bărbați.
Haideți punem cu toți umăr
Și 'npingând toți de-odată
Vom muta-o așa cu 'nctul,
Pas de pas mai cătră stradă.
— Bravo! Strig' atuncea Pișta
Asta-i bun gând, măi fârtate,
Dar trebe să punem semne,
Să n'o 'npingem prea departe.

Și cum turnul era mare,
Pun la umbr' un semn pân' unde
Să o 'npingă mai la vale.
Și când comanda Piștuca,
Câte-un „het rup“ săcuiesc
Împingeau Săcuii noștrii,
De gândea-i că se spetesc.
Și cum împingeau de-avalma,
Mic și mare toți grămadă:
Halt! strigă atuncea Pișta,
Haid și vă uități că umbra,
A ajuns tocmai în stradă.
Și erau voioși Săcuii,
C'au făcut un lucru bun,
De-au mutat clădirea 'ntreagă,
Făr' s'o strice, până 'n drum.

Dimineața când se scoală,
Merg să vadă ce-au lucrat,
Când umbra de cea parte,
Bato norii, s'a mutat...!
Și se minunau Săcuii,
Zicând: cum să face asta,
Căci noi o mutărăm doară?
Când Ianoș le zice: „holgoș“
Căci noi am greșit și basta.
Căci dacă o am mutat,
Trebuia atuncea *minghiar*,
De pociump s'o fi legat.
Dar vezi asta n'am făcut,
Și ea focut cum a vrut...!
Și de-aicea stadă mare,
Între Săcui, fără rost,
Când pe-acolo se abate,
Un Românaș de al nost.
Și știind de ce e vorba,
Le spune ca să 'ntăleagă,
— Împăcați-vă cu gândul,
Căci a voastă-i vina 'ntreagă:
Căci prostia asta mare,
A ieșit din capul vost,
Și să nu ziceți nimica,
Când iarăș va zice lumea,
Că Românu-i om cu minte,
Și Săcuiul li tot prost.

Petelca.

Iullu Domșa
învățător.

femeile. Se aud țipetele îngrozitoare ale femeilor și copiilor, se aude văjăitul îngrozitor al mării, se văd luntrile de scăpare cum se slobod rând pe rând, încărcate de femei și copii, în mare. Matrozii lucrează din greu ca să mântuiască ceea ce se mai poate; cu revolvele în mână fac rânduiala printre răzvrățiți, și în aceeași vreme muzica vaporului cântă marșuri de încurajare.

Sfășietoarea despărțire a soților de căsătorie, a copiilor de tați, a tinerelor fete de mamele lor, țipetele, sbierătele desnădăjduților, cuvinte de ordine ale matrozilor, văjăitul apelor, sunetul fanfarei, țignitul vaporilor, dangătul clopotului de alarmă, din când în când tic-tac-ul telegrafiei fără fir, care cere ajutoare dela vapoarele din apropiere, — toate, toate se văd și se aud. E ceva îngrozitor! Plâng și privitorii de mila lor.

Nu mai este decât o singură luntre de scăpare, și 2000 de călători cari așteaptă mântuirea. Un bolnav, lovit de gută, și purtat cu un cărucior de icoi colo, este poftit să se urce în luntre, dimpreună cu nevastă-sa și cu ginerele-său. „La ce să mai trăiesc așa nenorocit? Rămân aici”. „Rămân și eu”, adăuge plângând nevasta și ginerele.

„Tot omul care vrea, să se mântuiască cum poate!” — se aude în sfârșit porunca aspră a căpitanului. Sute de matrozi își ieau colacul de scăpare pe spate și se aruncă în valurile reci ale mării. „Mai avem zece minute, și mormântul ne inghite”, — răsună din nou glasul aspru dar înduioșat al căpitanului. Vaporul se cufundă rând pe rând. Pe bord aproape 2000 de bărbați și femei îmbrățișați, privesc cu groază mormântul de apă. Unul, cel mai curajos bărbat de pe vapor, care jucase cărți cu tovarășii săi până în clipa din urmă, se ridică de lângă masă, își împreună mâinile spre rugăciune, și, cu glas puternic, plin de vrednicie bărbătească, începe: „Tatăl nostru”. Toți, sculați în picioare, rostesc după el „Tatăl nostru”... „Și nu ne duce pe noi în ispita”... Apa a ajuns pe bord, picioarele tuturor sunt ude până la genunchi. „Ci ne mântuiește de cel rău!... Că a ta este împărăția — și puterea — și mărirea... Amin”. Nu se mai vede decât catargul vaporului și sute de trupuri omenești înotând și țipând cu îngrozire. O vâltoare afundă, un adevărat mormânt și... apele se împreună, mormântul este acoperit. Un văjăit îngrozitor și — se face lumină. Filmul s'a isprăvit.

Acesta a fost cel dintâiu film vorbitor izut și auzit în viață.

I. M.

M. S. Regele Mihai a dăruit 10.000 franci pentru năpăstuiții din Franța.

Ministrul Palatului regal, d. Hiotu a dat Ministrului Franței la București, suma de 10.000 franci, pe care o trimite M. S. Regele Mihai ca ajutor pentru oamenii din Franța, pângubiți din cauza revărsării apelor.

Banii de hârtie de 5 și 20 Lei vor fi scoși din circulație. Banca Națională aduce la cunoștință, că dela 15 Martie 1930 a început scoaterea din circulație a banilor de 5 și 20 Lei. Acești bani vor fi schimbați cu bani de metal de 5 și 20 Lei, pe cari Statul a început acum să-i pună în circulație.

Scoaterea banilor de hârtie din circulație se va face pe încetul, până când vor sosi toți banii de metal, comandați în străinătate.

Lupta între un leu și un urs într'un circ. Într'un circ din Germania s'a încins o luptă îngrozitoare între un leu și un urs. Leul a pătruns prin peretele ce despărțea cele două cuști, în cușca ursului și a năvălit asupra lui. Imblânzitoarea a vrut să-i despartă cu biciul, dar ursul s'a repezit asupra ei și a trântit-o la pământ, rănind-o greu. Imblânzitoarea n'a putut scăpa din labele ursului numai după ce oamenii din circ l-au pușcat.

O femeie căpitan de vapor. În orașul Oslo, o femeie a făcut examen de căpitan de vapor. Prin aceasta și-a câștigat dreptul de a conduce un mare vapor peste ocean. E cea dintâiu femeie din lume, care câștigă acest drept.

Simțul de prietinie al pasărilor. Un învățat englez, de mai multă vreme se ocupă numai cu pasările. Pentru ca să le poată cunoaște cât mai bune, în grădină le pune mâncare. Și micile păsărele se adună acolo să se hrănească.

Dela o vreme, învățatul englez, bagă de seamă, că multe păsări, nu mănâncă să se sature ci zboară pentru a da de veste și altor păsărele, că în grădină se găsește mâncare. Acelea vin și mănâncă și dintre ele unele iarași zboară spre a da de veste altora, dovedind o mare prietinie unele față de altele.

Cea mai mare gazetă din lume.

Ministerul școlilor din Mexico, tipărește cea mai mare gazetă din lume. Colile de hârtie pe cari e tipărită sunt lungi de 3 metri și late de 2 metri. Gazeta e tipărită cu litere uriașe și nu e cetită numai de aceia, cari o cumpără, ci e lipită pe pereții caselor în toată țara, pentru ca toți locuitorii satelor s'o poată ceti.

Cuvernul voiește prin aceasta ca toți oamenii să învețe a ceti și să desvoalte în ei gustul cetitului.

O violină scumpă. Un francez cu numele Iuliu Mongiu, ca tinăr a învățat să cânte, la violină. Și arătând mare pricepere la cântat, învățătorul său i-a lăsat moștenire violina sa, rugându-l să o păstreze ca amintire.

Mongiu a pus violina într'o ladă. Dând greutățile vieții peste el, n'a mai cântat de loc cu violina și și-a uitat cu totul de ea.

Mai dăunăzi, băiatul lui, în vrâstă de 5 ani, umblând prin ladă a găsit violina și a început să se joace cu ea, legând-o cu ață și târând-o după el, pe uliță, ea pe o cutie de lemn.

Un trecător văzând violina, o ceru dela copil și cercetând-o mai de aproape, găsi că e violină de Ameti; adică una dintre cele mai scumpe violine. O ceru dela Mongiu să i-o vândă, îmblindu-i pe ea 50.000 de franci. Mongiu însă nu se învoi să i-o deie, spunând că o are amintire dela învățătorul său.

Vapoare blindate trimise împotriva șoarecilor. În insulele Sunde s'au ivit foarte mulți șoareci. E un adevărat potop: nimicesc toate semănăturile și ierburile și ne mai găsind hrană pe câmp, au început să atace oamenii noaptea în somn, omorând mulți copii.

Mulți oameni au murit din cauza foametei pricinuită de șoareci.

Cum acestea insule sunt ale Olandei, guvernul de aici a trimis în ajutorul oamenilor mai multe vapoare blindate, cari duc tot felul de leacuri și otrăvuri pentru șoareci, multe curse cu ajutorul cărora să prindă șoarecii precum și un număr mare de pisici.

Mai duc vapoarele și grâu și mâncare pentru oamenii infometați.

Cănele orbului. Un neguțator din Berlin, care și-a pierdut vederea în războiu, a intrat dăunăzi într'o berărie. După ce a beut un pahar de bere, și-a acos banii să plătească. Un străin care sta lângă el, bagă de seamă, că orbul are bani mulți. De aceea se îmbie să-l conducă pe orb. După ce au mers cât-va timp împreună, străinul îi fură punga.

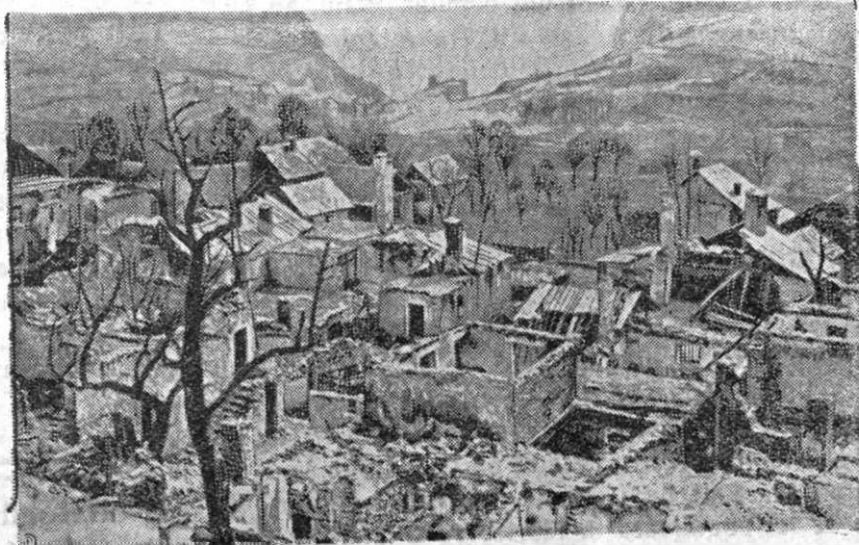
Orbul prinde de veste și fiindcă hoțul o luă la fugă, dă drumul cănelui pe care îl ducea cu el legat. Cănele sare după hoț și prinzându-l de picior îl trage jos. Hoțul începe să strige și auzind trecătorii se adună în jurul lui. Orbul le spune ce s'a întâmplat și hoțul numai decât e arestat.

Câte bătăi face inima. Un ceas obișnuit face într'o zi 411.840 bătăi și într'un an 150.429.560 bătăi. Un ceasornic bun și bine îngrijit ține o sută de ani, în acest timp bate de 15.042.956.000 ori. Inima omenească bate însă de mai multe ori. Ea bate pe ceas de 5000 ori, iar pe zi de 120.000 ori și pe an de 43.830.600 ori.

Vrajba dintre Masaryk și Hindenburg. Zilele trecute republica cehoslovacă a sărbătorit 80 de ani de viață al președintelui republicii cehoslovace, Toma G. Masaryk. Lumea întreagă a luat parte la aceste mari serbări, felicitându-l pe dl Masaryk, care din fiul

Un sat pârjolit

Se întâmplă adeseori, că din câte-o negrijă neînsemnată sau din vre-un joc de copii, focul cuprinde și mistuie sate și orașe întregi, cum a fost de curând cazul cu satul Mănăstirea din vechiul regat, unde se află moșia fostului prinț moștenitor Carol. În urma pârjolului cumplit care a fost acolo în zilele trecute, comuna a rămas un morman de ruini și de cenușă.

Chipul nostru înfățișează un pârjol asemănător cu cel dela Mănăstirea. Satul care se vede aici este însă altul, anume Montvernier din Elveția, care a fost pustiit total de către flăcările lacome ale unui îngrozitor incendiu (foc). Locuitorii acestei comune au rămas cu toții pe drumuri.

unui vizitlu (cociș) s'a ridicat la cea mai înaltă treaptă în țara sa. Toate popoarele, toți domnitorii pământului l-au felicitat, afară de unul singur, președintele republicii germane, mareșalul Hindenburg.

Marile gazete ale lumii ne tâlcuiesc fapta aceasta a președintelui Hindenburg pe cum urmează: La 2 Octomvrie 1927 președintele Hindenburg și-a sărbătorit și el 80 de ani de viață. Și pe Hindenburg l-a felicitat atunci toată lumea, afară de președintele Masaryk.

Și a fost bine așa. Oricât de împăcate se par adecă astăzi popoarele lumii, cei doi președinți nu pot uita, cu câtă înverșunare au luptat în marele războiu unul împotriva celuilalt. Ar fi fost fariseii cei mai mari, și unul și altul, dacă se felicitau împrumutat, căci ura din sufletele lor a rămas încă nestinsă. Fiind amândoi sinceri, n'avem decât să-i felicităm pentru această sinceritate a lor.

Intru mărirea lui Dumnezeu. In numele credincioșilor din parohia Jebel (Timiș), aduc și pe calea aceasta, sincere mulțumiri, bunilor creștini pentru donațiile făcute în scopul zidirii bisericii noastre parohiale: Ioan Musteșiu inv. dir. Timișoara, 550 lei; Iosif Sfercociu, econom, 100 lei; George Belu, 100 lei; Trifu Bisa, 50 lei; Nicolae Savu, 20 lei; Irimie Popoviciu, 100 lei; Avram Blașiu, 20 lei; Petru Bordus, 40 lei; Iordanca Pătrancă, 100 lei; Trăilă Gurgu, 60 lei; Iosif Matschek, 100 lei; Iosif Fiaș, 10 lei; Achim Pobega, 60 lei, din Visag; Librăria Diecezană, Lugoj 100 lei; X. Y. Lugoj 40 lei, Paul Cipu, Lugoj, 100 lei. — Total 1650 lei. Iosif Sfercociu, preot român unit.

Banii cei noi au fost puși în circulație. Banii cei noi de 5 și 20 lei au fost puși în circulație. Sunt foarte frumoși. Pe o față au chipul Regelui Mihai I. iar pe cealaltă față, banii de 5 lei au stema țării, iar cei de 20 lei au o horă formată din patru țărance.

Banii de 5 lei au o greutate de 3.5 grame, iar cei de 20 lei au 7.5 grame greutate. Pe margine sunt zimțuiți și au culoare galbenă arămie.

Atentat comunist la Iași. Iașul, fosta capitală a Moldovei, este astăzi deplin jidovit. Peste 60 la sută a locuitorilor sunt Evrei get-beget. Cei mai mulți vorbesc românește, dar cam 20—30 la sută dintre ei nu știu nici o iotă românească, pentru că s'au furișat încoace din Rusia și din Polonia.

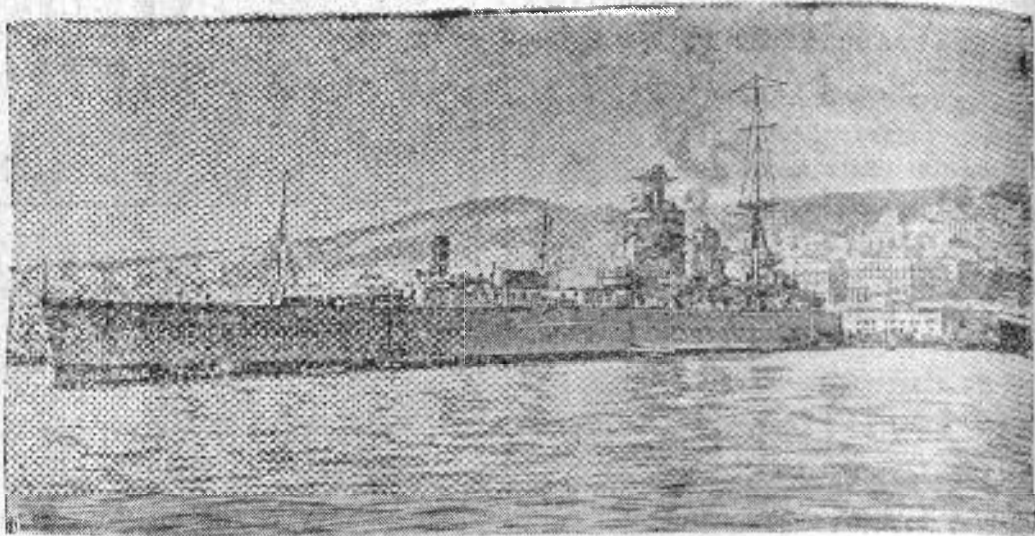
Unde este atâta Evreu, trebuie să fie și bolșevici, pentru că bolșevismul Evreii îl răspândesc. In ziua de Luni, 10 Martie, era să se judece procesul alor 22 comuniști bolșevici în frumosul palat al justiției dela Iași. Pela orele 4 după amiază procesul s'a isprăvit, urmând să se aducă numai sentința. De aceea cei 22 comuniști au fost scoși pentru a fi duși la temniță. In clipita aceea cineva a aruncat o bombă, care era menită nu să omoare ci numai să sperie, și astfel cei 22 comuniști să poată scăpa din mâinile soldaților. Sunetul s'a produs, lumea s'a și speriat, dar comuniștii n'au putut scăpa din mâinile soldaților, iar la orele 7 seara li-s'a cetit sentința de osândire.

Iarăși foc în multe părți. In satul Mânăstirea, lângă Oltenița un om cu numele Dumitru Căpraru a aprins niște gunoale. Vântul a luat scântei și le-a dus pe casă. Casa s'a aprins. Focul dela casă s'a întins la grajd, târlă și coșarul cu grâu. Au ars toate, împreună cu un vagon de grâu și 23 de oi.

De aici focul, fiind vânt, a trecut la casa lui Simion Budeanu, căruia iar l-au ars casa, oile cu mielii, porcii și galițele.

Pe urmă tot din cauza vântului focul

Cetatea plutitoare

De-o bucată de vreme încoace, țările lumii se tot sfătuesc, prin trimișii lor la Londra să se lapede de vapoarele de război și să nu mai cheltuiască averi uriașe cu clădiri de bastioane plutitoare. Se pare însă, că la vestita „Conferență navală” sau sfat al corăbiilor, puterile celor mari mai mult vreau să se tragă pe sfoară unele pe altele. O dovadă este și mătăhala pe care o înfățișează acest chip al nostru. Ea e cea mai nouă și mai mare corabie de război a Angliei, care se află în portul dela Algier. Această cetate plutitoare are o mulțime de tunuri, între cari câteva de 40 și jumătate. Un tun dintre acestea bate la depărtări de 36 kilometri, iar greutatea glonțului aruncat este de 1050 kg.

Precum vedem, țările se tot lapadă într'una de gândul războielor, însă de fapt ele clădesc înainte mătăhăli purtătoare de moarte, ca cea de mai sus.

s'a întins și la alte căsi, arzând cu totul peste 60 de gospodării. Sute de oameni au rămas fără nici un adăpost și fără nici o avere.

Focul a putut să fie stins abia noaptea târziu cu ajutorul pompierilor din București.

In comuna Mânăstirea se găsește și moșia și casa fostului principe Carol. Aceasta însă fiind în altă parte a satului nu a ars.

La **Botoșani**, au ars magaziiile cu cereale dela gară. Focul, fiind vânt, s'a lătit cu ușurință asupra tuturor magaziiilor cari erau din lemn. Au ars aproape 150 de vagoane de grâu.

Dela magaziiile cu grâu, focul s'a întins și la magaziiile de lemne și apoi la o grădină de brazi din apropierea gării.

Se crede, că focul a luat naștere din negrija unor lucrători, cari au aruncat jos un muc de țigară aprins. Unii spun că focul a fost pus de mâni răutăcioase.

In județul **Ismail**, în comuna **Văleni**, un foc a nimicit peste 80 de case. Focul a putut să fie stins numai cu ajutorul pompierilor din Reni.

Tot în acest județ în comuna **Găvănoasa**, peste 70 de case au fost nimicite de foc. Au ars multe vite și oi, așa că pagubele sunt foarte mari.

Dela poala Tibleșului. La celea ce am primit dela d. învățător A. Viciu, și publicate cu titlul de mai sus în nr. 8 al gazetei noastre, ni-se trimit acum următoarele întregiri și îndreptări: La înmormântarea bătrânului învățător, **Spiridon Fetti** din comuna Plaiu, au slujit și au predicat Onorații **Toma Bulea** și **Anchidim Drăgan** din Poienile Zăgrii, iar la groapă a vorbit d. director **Ioan Zinveliu** din Zagra. Corespondentul nostru ne mai scrie, că dintre colegii răposatului nici unul n'a fost de față la înmormântare!

Cât aur este pe pământ. La sfârșitul anului trecut s'a făcut socoteală despre aurul ce se găsește pe pământ. S'au găsit bani de aur cu totul în preț de 1985 de miliarde de lei. Din această cantitate, în Europa este cam jumătate, în Statele Unite ale Americii a treia parte, iar restul în celelalte părți ale pământului. Afară de bani de aur, mai este mult aur ce se întrebuințează la fabricarea bijuteriilor: inele, cercei etc. Acest aur nu se poate ști cu siguranță cât este de mult. Se crede că ar fi cu totul în preț de 2270 miliarde de lei.

O mireasă cu 2 miri. Fata Ană Tău din Guruslău s'a încredințat cu feciorul primarului din Doba. In seara cununiei fata a fugit cu altul la Archid. Mirele din Doba prinza de veste a plecat cu mai mulți prieteni în trăsura la Archid și gășind-o a luat-o cu terea, desculță și în cămașă și punând-o în trăsură a adus-o înapoi. In ziua următoare cupunat cu ea. La cununie a venit și mirele al doilea din Archid. Când preotul i-a întrebat dacă se ieau din dragoste și mireasa a răspuns: „Din dragoste”, mirele al doilea a strigat: „Dacă te măriți din dragoste pentru ce ai fugit cu mine la Archid”. In urma acestor vorbe s'a născut o încăierare sdravănă, pe care abia primarul satului a putut-o împăca.

Cumpărarea mașinilor economice. Comisiunea alcătuită pentru cumpărarea de mașini economice a ținut o adunare la ministerul de finanțe sub președinția domnului ministru I. Mihalache și a hotărât, ca pe viitor ministerul de agricultură să nu mai cumpere mașini pe seama s'a pentru a le vinde, ci să îngăduie însoțirile economice să cumpere mașinile, iar ministerul să ajute cu bani acestea însoțiri.

O parte din prețul mașinilor va fi plătit de minister, iar restul va fi plătit de cumpărător.

Se vor putea cumpăra mașini până la prețul de 300 de milioane lei.

Fân pentru mălaiu. O delegație de maramureșeni a fost la ministerul de agricultură și au cerut să li-se caute cumpărători pentru fân, de care au mult, pentru ca să-și poată cumpăra mălulul trebuincios. Tot atunci a fost la minister o altă delegație din județul Bacău, care s'a plâns, că din lipsa fânului, nu mai pot ținea vitele. Fiindcă locuitorii din județul Bacău au mălaiu destul, ministerul a pus la cale întâlnirea celor două delegații pentru a face schimb de fân pentru mălaiu.

Iubiți cititori!
Nu uitați să trimiteți prețul abonamentului la foaie

Cum poți cumpăra pește sărat, ieftin?

Intrebi pe negastorii cari vând în piața din Blaj, cât costă 1 kgr. de pește? Iți spun: 70 lei, și-ți faci socoata, hm, scumpă bucatură! Prețul alor 2 ferdele de cucuruz.

Cine e mai șmecher intră într-o prăvălie, la „Cooperativă” de pildă. Acolo îți dai kilogramul cu 54 lei, și-l poate vinde oricare negustor așa. Cu prețul ăsta nu-ți poate da o jumătate de funt cât ai cere dumziata, ci numai peștele întreg, vânzare *angro*, după o vorbă franțuzească.

Atunci zici, bine domnule, măsură un pește întreg. Cântărește peștele, dacă e mai mic, 1 kgr. și 25 de deka. E mai bun peștele mare, e mai carnos. Te uiți bine la cântar, numeri bine decurile. Înmulțești $1,25 \times 54$ ca la școală, doar învățătura dela școală e făcută să te poți descurca în viață. Tot peștele face $67,50 = 67$ lei și 50 bani. Vezi, ai cumpărat 1 kgr. și un sfântar, și n'ai dat 70 de lei. Te duci acasă și-l împărțești cu un vecin, și el se bucură de pește mai ieftin. Eu am făcut așa și tare bine am ieșit.

Binevoitor.

Țevile de pipă

Nu este obicei mai lăpît ca și fumatul. Fumează bărbații, fumează femeile și încep să fumeze și copiii.

Se fumează cu țigărete. Se folosesc însă și pipe. Nici din țigărete, nici din pipe, nu se trage fumul deadreptul în gură. Se folosesc anumite țevi de tras. Fumul trecut prin țevi nu e așa stricăcios. Mare parte din nicotină se oprește pe pereții țevii. Cu cât țeva e mai lungă, cu atât e mai bine. Fumatul e mai plăcut.

Mulți își fac țeve la pipă din lemn cănesc. Țeva o cioplesc frumos, o împetrișează în fel și fel de forme și o îndoaie să steie mai bine pipa în ea.

Adevăratele țevi de pipă se fac însă dintr'un fel de vișin mirositor — Prunus Mahaleb — ce crește și aici la noi, prin părțile bănățene. La Mehadia se găsesc mulți vișini de aceștia, chiar și sălbatici. Cele mai multe țevi de pipă sunt făcute din vișini mirositori de pe aici.

Oei mai buni vișini mirositori se găsesc la Baden, în străinătate. Adeseori vișinii crescuți prin alte părți, sunt numiți vișini de Baden, pentruca să-le crească prețul.

Tulpina vișinilor de Baden este surie, pe când oei de prin alte părți au tulpină verzie. Rămâne verde, chiar și după ce se uscă. S'au făcut încercări pentru a colora în sur tulpinele verzui. După câțeva vreme însă iar s'au înverzit.

Vișinii mirositori nu aleg pământul. Cresc bine în orice fel de pământ. Trebuie săpați adeseori, să nu-i înăbușe buruienile. Supoartă bine frigul, chiar și

vișinii mai tineri. Iepurii nu-i strică. Se vede că nu le place mirosul ce-l răs-pândesc. Cu toate că oamenii, chiar pentru acest miros caută crenguțele de vișin.

Adeseori mirosul țevilor se ivește numai după ce au fost folosite vreme mai îndelungată. În cazuri de acestea și colorarea se schimbă. Din verzuie cum a fost se face sură.

Fiind pământul țării noastre foarte potrivit pentruca pomii să-și desvoalte mlădițele, vișinii mirositori s'ar putea cultiva ori în ce loc. Prin golurile din vii ar crește foarte bine. S'ar putea cultiva chiar și prin livizile cu pomi. Folos s'ar trage destul de mare, căci până când oamenii nu se vor lăsa de fumat, nu vor pieri nici țevile de pipă. Alături de tutun, totdeauna se vor vinde și țevi de pipă.

Vasile Voivod, cantor, nr. abon. 6648. Foia o oprisem, fiindcă pe 1930 nu mai era plătită. Acum însă, după scrisoarea ce ne-ai trimis-o de curând, foia va merge iarăș, precum ai cerut. Cu prețul te așteptăm până spre toamnă.

I. Graur. Poezia trimisă nu atinge măsura ca să poată fi publicată.

Am primit câte 90 lei. Lemnian Ioan, Bucerzan Alexandru, Nicolae Zgăia, Ioan Miclea.

Câte 180 lei. George Sfetcu, Simion Rusu, Roman Mihail I. I., Primăria Șorostin, Ilie Pop I. I. a S., Corneliu Cavași, Petru Lung, Danil Berinde, S. Livianu, Biserica Șard, George Coptil, Carol Santa, Ioan Malor, Petru Cristea.

Alte sume: Miron Sârb 160; Mureșan Vasile 540; Alexandru David 240; Pavel Șimăndan 100; Ioan Popa

210; Mogojan Pop Alex. 50; Of. parohial Bărcut 360; Gavril Miron Cionca 175; Vancea Gavril 380; Vasile Clipac 650; George Spinean 652; Cordea Ioan I. M. 217; Ana Migea 170; Simona Aurel 100; Vasile Cozma 200; Gavril Traica 220; Aghiresan Aurel 45; Grigore Pop 150; Mărculețiu Vasile 60;

Redactor: IULIU MAIOR.

Ne aflăm în postul mare

când fiecare creștin trebuie să se îngrijească înainte de toate de mântuirea sufletului său

Aceasta se poate face mai bine prin citirea cărților de conținut religios.

Astfel de cărți sunt „Cărțile Bunului Creștin”, cari apar la Blaj și pe cari ar trebui să le citească fiecare creștin.

Iată numerii apărui până acuma:

No. 4. **Darul lui Dumnezeu**, ne arată cum putem deveni fii și moșteni ai împărăției cerurilor. Cărțica cuprinde 64 pagini și se vinde cu 6 lei.

No. 5. **Adevărata fericire**, ne arată cum putem fi fericiți aici pe pământ, și mai ales în lumea cealaltă. 64 pagini, prețul 6 lei.

No. 6. **Taina Spovedaniei**, ne dă toate îndrumările de lipsă pentru ca să putem face o spovedanie bună și cum se cade. 116 pagini, prețul 15 lei.

No. 7. **Tălcuirea apostolilor din Duminicile de peste an**, este o broșură fără de care nu putem înțelege apostolii pe cari îi cetește cantorul. Broșura are 400 pagini și se vinde cu 50 lei.

No. 8. **Legea strămoșească** ne arată, care este egea cu adevărat strămoșească a neamului românesc. Această broșură nu poate lipsi de pe masa nici unui român. Are 116 pagini și se vinde cu 15 lei.

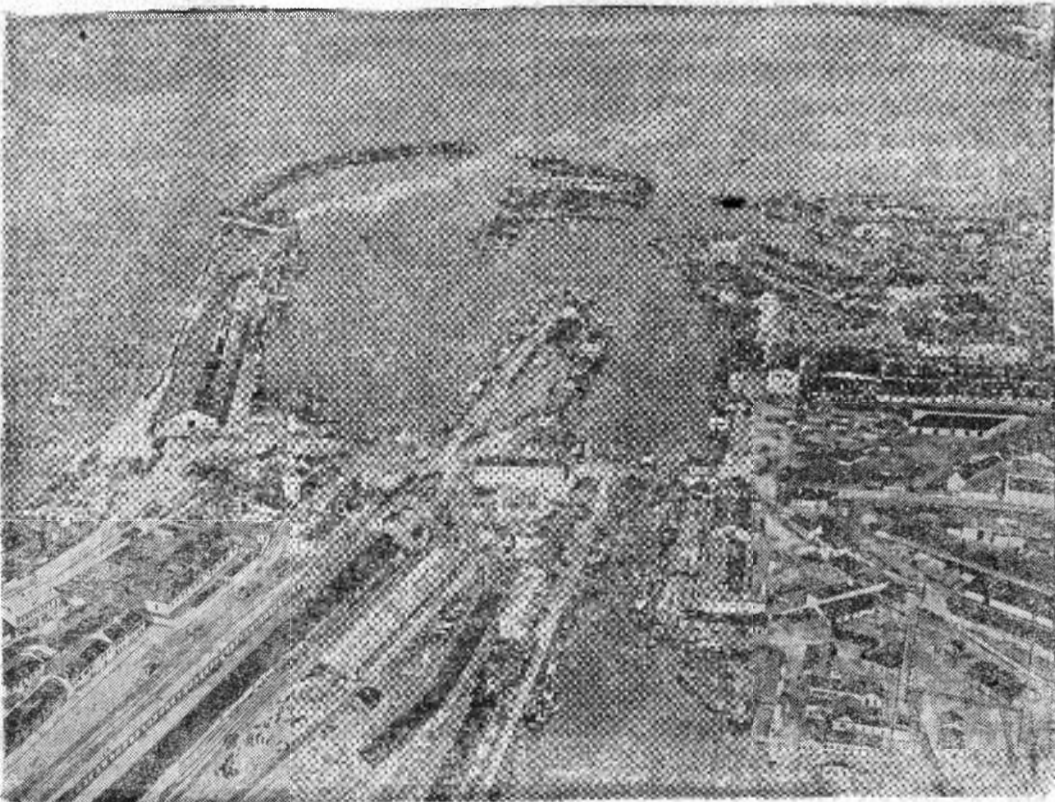
No. 9. **Tălcuirea Evangheliilor din toate sărbătorile de peste an** nici nu mai trebuie recomandată. Trebuie să o aibă fiecare creștin care cercetează biric. Cuprinde 212 pagini și se vinde cu 25 lei.

Toate broșurile acestea fac laolaltă 972 pagini de tipar, și cu toate acestea nu costă decât 117 lei. Celce trimete banii deodată Librăriei Seminariale din Blaj, le primește fără de a avea spese postale, pe când dacă le procură pe rând, trebuie să mai adăogă și câte 3-5 lei spese postale.

Nr. 1, 2 și 3 ai «Cărților Bunului Creștin» s'au trecut, așa că nu se mai află la nici o librărie.

„Citiți și răspândiți” Cărțile Bunului Creștin.

O stație de vapoare la mare

Noi oamenii trăitori departe de mare, nu ne prea putem face închipuire cum sunt alcătuite stațiile de vapoare la marginea apelor celor mari. Iată pentruca aducem chipul nostru de mai sus, ca să avem și noi măcar așa priveliștea unui oraș de port la mare. Chipul înfățișează portul orașului *Reval* din Estonia, la malul Mării Baltice. În ziua de 7 Martie a împlinit orașul *Reval* 700 ani dela întemeierea sa. La început nu erau la *Reval* decât câteva colibi de pescari. Astăzi se află acolo unul dintre celea mai mari porturi ale Europei.

INȘTIINȚARE

In zilele de 29 și 30 Martie 1930 va avea loc în SALA DE GIMNASTICĂ a Liceului de băieți din Blaj, o mare expoziție de cusături și țesături românești, organizată de Centrala Caselor Naționale din București, sub conducerea dnei general Negreanu.

Expoziția va fi deschisă dela orele 10—1 înainte de masă și dela 4—8 după masă.

INTRAREA LIBERĂ

Publicul blăjan este rugat să viziteze în număr cât mai mare această expoziție.

No. 648—1929

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 3965—1929 a judecătoriei de ocol din Blaj în favorul reclamantului Frașilă Gheorghe I. Beleş repr. prin avocatul Dr. Ilarie Aldea pentru încasarea creanței de 2000 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua 31 Martie 1930 orele 8 a. m. la fața locului în Veza la locuința urmăritului No. unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară: 1 car pentru vite 1 șopru, 5 buți, 1 butoi, 1 teasc mecanic în valoare de 13,000 Lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Blaj, la 15 Februarie 1930
(1053) 1—1 NICOLAE BACIU
portărel

No. 982—1929

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 5454—1929 a judecătoriei de ocol din Blaj în favorul reclamantului Naftali Wilhelm repr. prin avocatul Dr. Ilarie Aldea pentru încasarea creanței de 5797 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 26 Martie 1930 orele 3 p. m. la fața locului în Sâncel la locuința urmăritului No. unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară: 1 iapă neagră, 1 mână, 1 căruță cu osie de fier în valoare de 13,000 Lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare.
Blaj, la 15 Februarie 1930.

(1046) 1—1 NICOLAE BACIU
portărel

No. 806—1929

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 5144—1929 a judecătoriei de ocol din Blaj în favorul reclamantului Stein Adolf repr. prin adv. Dr. Ilarie Aldea pentru încasarea creanței de 3600 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 27 Martie 1930 orele 4 p. m. la fața locului în Crăciunelul de jos la locuința urmăritului No. unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară: 1 cal roșu, 1 căruță cu osii de fier în valoare de 6000 Lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Blaj la 15 Februarie 1930.
(1047) 1—1 NICOLAE BACIU
portărel

No. 977—1929.

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 5451—1929 a judecătoriei de ocol din Blaj în favorul reclamantului Nyergeș Ștefan, comerciant Blaj repr. prin avocatul Dr. Ilarie Aldea pentru încasarea creanței de 3540 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 28 Martie 1930 orele 3 p. m. la fața locului, în com. Bucerdeagrânoasă la locuința urmăritului No. unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară: 100 feldere de grâu în valoare de 8000 Lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Blaj la 15 Februarie 1930.
(1048) 1—1 NICOLAE BACIU
portărel.

No. G. 4159—1929.

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 4159—1929 a judecătoriei de ocol din Blaj în favorul reclamantului Dr. Ilarie Aldea pentru încasarea creanței de 1040 Lei — bani și acc., se fixează termen de licitație pe ziua 28 Martie 1930 orele 4 p. m. la fața locului în Bucerdeagrânoasă la locuința urmăritului No. unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară: $\frac{1}{2}$ din o garnatură de treerat compusă din batoză, motor de benzină și cântar în valoare de 10,000 Lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare.
Blaj, la 15 Februarie 1930.

(1049) 1—1 NICOLAE BACIU
portărel

No. G. 4846—1929.

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 4846—1929 a judecătoriei de ocol din Blaj în favorul reclamantului „Pathefonul” comerț de patefoane și plăci repr. prin avocatul Dr. Ilarie Aldea pentru încasarea creanței de 8941 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 26 Martie 1930 orele 8 a. m. la fața locului în comuna Mănărade la locuința urmăritului No. unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară: 1 vacă galbenă, 1 vacă albă, 1 vițel alb, 1 vițel galben, 1 car pentru vite în valoare de 25,000 Lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Blaj, 15 Februarie 1930.
(1045) 1—1 NICOLAE BACIU
portărel

No. G. 4842—1929.

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 4842—1929 a judecătoriei de ocol din Blaj în favorul reclamantului Jidveian Ioan lui Ioan repr. prin avocatul Dr. Ilarie Aldea pentru încasarea creanței de 3000 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 31 Martie 1930 orele 10 a. m. la fața locului în Tiur la locuința urmăritului unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară: 5 care de fân, 2 scroafe, 1 șură, 1 coteș, 5 care de paie în valoare de 14,000 Lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Blaj la 15 Februarie 1930.
(1050) 1—1 NICOLAE BACIU
portărel

No. G. 3199—1929

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 3199—1929 a judecătoriei de ocol din Blaj în favorul reclamantului Dr. Ilarie Aldea adv. Blaj pentru încasarea creanței de 1506 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 31 Martie 1930 orele 1 p. m. la fața locului în Veza la locuința urmăritului Nr. unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară: 1 coșer, 2 cai, 1 căruță pentru cai în valoare de 11,500 Lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Blaj la 15 Februarie 1930.
(1051) 1—1 NICOLAE BACIU
portărel

No. 176—1929

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 1709—1929 a judecătoriei de ocol din Blaj în favorul reclamantului Naftali Wilhelm repr. prin avocatul Dr. Ilarie Aldea pentru încasarea creanței de 750 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 31 Martie 1930 orele 12 a. m. la fața locului în Veza la locuința urmăritului Nr. unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară: 1 șură coperită cu țiglă în valoare de 10,000 Lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Blaj la 15 Februarie 1930.
(1052) 1—1 NICOLAE BACIU
portărel

No. G. 2399—1929

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 2399—1929 a judecătoriei de ocol din Blaj în favorul reclamantului Banca „Patria” din Blaj repr. prin avocatul Dr. Eugen Moldovan, pentru încasarea creanței de 6500 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua 7 Aprilie 1930 orele 3 p. m. la fața locului în comuna Lădroman No. unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară: oi, perini, cai, car pentru vite, șură în valoare de 17,700 Lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Blaj, la 25 Februarie 1930.
(1034) 1—1 NICOLAE BACIU
portărel.

De vânzare

Se vinde din mână liberă

1055 1—1
O MAȘINĂ DE LANĂ
de 70 cm. lărgime,
PREȚUL 27,000 LEI

la MUREȘAN ZEVEDEI
p. Berghin OHABA

Citiți „UNIREA POPORULUI”